

tigheder eller er uhensigtsmæssige i forhold til sikring af gode opvækstvilkår, og rådet kan på baggrund heraf fremsætte forslag til ændring af lovgivning eller administrativ praksis, ligesom centrale myndigheder kan bruge rådet som høringsinstans i forbindelse med lovgivningsinitiativer og andre initiativer, der vil kunne påvirke børns opvækstvilkår.

Såfremt Indenrigsministeriet – på baggrund af eventuelle anbefalingerne fra arbejdsgruppen – vil påtænke at ændre den eksisterende undervisningsordning, agter Indenrigsministeriet i denne forbindelse at gøre brug af Børnerådet som høringsinstans, således som rådets kommissorium lægger op til.

Spm. nr. S 2643

Til socialministeren (15/9 95) af:

Bruno Jerup (EL):

»På hvilken måde vil ministeren sikre, at visitering til aktiveringsprojekter sker ud fra en samlet vurdering af den enkelte kontanthjælpsmodtagers behov, interesser og fremtidige uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder?«

Begrundelse

Der er tilsyneladende en meget forskellig praksis i forhold til visitering til aktiveringsprojekter i de enkelte kommuner. Det ønskes oplyst, hvorledes den enkelte sikres imod vilkårligheder og mangelfuld eller ingen kontakt til en sagsbehandler, inden udsendelse til aktiveringsprojekt sker.

Svar (25/9 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan til spørgsmålet om at sikre en grundig visitering forud for kontanthjælpsmodtagers deltagelse i aktiveringstilbud sige, at der i loven om kommunal aktivering er fastsat bestemmelser om såvel rådgivning/vejledning som udarbejdelse af handlingsplaner.

Efter aktiveringslovens § 3 har kommunalbestyrelsen pligt til, før den giver tilbud om aktivering, at tilbyde kontanthjælpsmodtagere rådgivning og vejledning om, hvordan pågældende

på længere sigt kan forbedre sine muligheder for beskæftigelse og uddannelse.

Der kan i den forbindelse gives tilbud om et vejlednings- og introduktionsprogram til unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år. Formålet med dette program er at få klarlagt den unges ønsker, behov og muligheder. Programmet skal indeholde vejledning om uddannelses- og erhvervsmuligheder og kan også give mulighed for afprøvning af erhvervsønsker, f.eks. ved deltagelse i erhvervsintroducerende kurser eller ved arbejdspraktik i private eller offentlige virksomheder. Programmet bør afsluttes med, at kommunen og den unge i fællesskab lægger en plan for den unges fremtidige uddannelses- og erhvervsmuligheder, herunder også for det eventuelle videre forløb inden for rammerne af aktiveringsloven.

Herudover kan kommunalbestyrelsen udarbejde en individuel handlingsplan for kontanthjælpsmodtageren. Når der er tale om en modtager over 25 år, har kommunalbestyrelsen en direkte pligt hertil, når der er ydet hjælp i 6 måneder.

Det overordnede sigte med handlingsplanen er at beskrive det beskæftigelsesmål, der kan opstilles for kontanthjælpsmodtageren. Planen skal udarbejdes med udgangspunkt i modtagerens ønsker og forudsætninger, og det skal under hensyn til arbejdsmarkedets behov beskrives, hvilke beskæftigelses- og uddannelsesaktiviteter der kan være med at opfylde målet.

Handlingsplanen skal kunne give kontanthjælpsmodtageren et overblik over, hvordan pågældende kan forbedre sine muligheder for at få arbejde. Hvis dette ikke umiddelbart er en mulighed, bør planen beskrive andre målsætninger, f.eks. hvordan modtageren ved andre former for aktivitet kan forbedre sin livssituation, evt. således at der samtidig lægges vægt på aktiviteter, der på lidt længere sigt kan øge chancerne for beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Det har stor betydning, at handlingsplanen bliver udarbejdet i samarbejde med kontanthjælpsmodtageren, så der er tale om et fælles arbejdsredskab i aktiveringen. Ligeledes er det væsentligt, at planen bliver afpasset såvel i forhold til den enkeltes forudsætninger som i forhold til mulighederne for at gennemføre de aktiviteter, som handlingsplanen beskriver.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er min opfattelse, at kommunerne med anvendelsen af